

SIMAI MIHÁLY

Annának ablaka alatt...

JUHÁSZ GYULA A NAGYVÁRADI ÉJSZAKÁBAN

*ölöm a versbe vágyamat
gyönyörű életvágyamat*

*ölöm a versbe azt hogy élek
s vérrel nem mostam még le ezt a férfiszégyent
ahogy csak állok itt az éjben
Annának ablaka alatt
és gyűlölöm hogy szeretek*

*pillanatonként arcul üt a gúny
mintha szakadék szélén hátralépek
mert Anna részeg
és Anna röhög
ahogy a hadnaggyal a lépcsőn fölfelé megy
pillanatonként arcul üt a gúny
a lámpafény is
ahogy fölgyúl és kihúny
el kéne futni innét
s mégis maradok
nézem az elsötétült ablakot
s azt ki mögötte az éjnél sötétebb
sikertől talmi fénytől borszagú csókoktól részeg
ó, hogy gyűlölöm ezt a némbert
s mégis – vihogva sikongva zuhanva
is – – Anna Anna Anna Anna Anna*

*olajfa táncol Oféliaként
hullámot vet jázminhullás-idő
jambusok búgnak gyűlölöm magam
mélyül a perc és végtelenre nő*

*honnét? miért? melyik volt-életemből
tért vissza kísérteni ez a nő!?*

*mily átok ez?! – szeretni nőstényördögöt
ki a szívemben istennő-örök*

*most kéne törni zúzni poharat
s tükröt vagy szétlőni ablakodat
hogyan véreztek szilánkok száza hullna
le
a mocsokba
és föl
a Tejútra
s ordítani ez a tiéd te kurva!*

*– – – ó Anna! mégis árván könyörög
a férfi akit így tettél gyerekké
testedért sír lelked siratja
m o s t
é s m i n d ö r ö k k é*

beavatás

*a legmélyebb magasságban a leg-
közelibb messzeség a térré
parcellázott idő
ahol-mikor a fény
átfordul önmagából
önmagába*

*a kiismerhetetlent fölismerő
ha nem vagy
(nem lehetsz?)
a mérhetetlent*

akkor is mérned kell
a belső végtelenben

*

Isten üzenetrögzítője
a teremtés
egy-egy világév-pillanatra bekapcsol
és
kijelzi a jel/ölhetetlent

s a Tejúton virágzó hársak illatát
s a zümmögő galaxis-méhrajok
röptét egyszerre érzed gondolod tudod

*

talán
egy virágzás visszhangja a
költészet talán egy önkívület
belső tere ahol a kimond-
hatatlan visszhangzik
talán
tükörterme a végtelennek amiben
sokszorozódni látod
az egyetemes Törvényt

s hiszed
egyetlen virágzó ág félrehajtása
elég hogy a FEKETE ÜSTÖKÖS
halálos pályáíve megtöressék

testamentum – töredék

tudat alattam és tudat felettem
a sors már megjelölte csontomat
szeressétek majd bennem hogy szerettem
ha nem is annyira ahogy az Isten
szereti álmát – embervoltomat